

ΕΤΟΣ 52ον

20 Ιουλίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (2664)

ΜΗ ΜΕΡΙΜΝΑΤΕ

«Ζητείτε δέ πρώτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καί ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν»

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή εἶναι ἀπό τήν ἐπί τοῦ Ἰσραήλ ὁμιλία τοῦ Κυρίου. Ὁ Κύριος μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ καρδιά εἶναι ἡ ἔδρα καί τό κέντρο τῆς υπάρξεώς μας, ἀπ' ἐδῶ τροφοδοτεῖται ὁ νοῦς (λογισμός, σκέψεις, ἐπιθυμίες). Ὁ νοῦς (λογισμός) εἶναι τό μάτι τῆς ψυχῆς, ὅπως ἀκριβῶς τό μάτι τῶν αἰσθήσεων ρυθμίζει τό φωτισμό τοῦ σώματος.

Ἡ μεταφορά αὐτῆς τῆς εἰκόνος ἀπό τόν Κύριο ἔχει ἠθική καί πνευματική σημασία. Γι' αὐτό καί ὁ ἀπλοῦς ὀφθαλμός σημαίνει τή γενναϊόδωρο καί ἐλεήμονα ψυχή. Ἐνῶ ὁ πονηρός ὀφθαλμός σημαίνει τή φιλήργυρο καί πλεονεκτούσα ψυχή.

Ὁ Κύριος ἐντοπίζει τήν ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν στήν πλεονεξία. Ὁ ἄνθρωπος θέλει νά μαζεύει γιά τόν ἑαυτό του ὄλο καί περισσότερα ἀγαθά. Ὁ ἄνθρωπος θέλει νά στηρίζει τόν ἑαυτό του, τίς δυνάμεις του, τήν ἀξία του, στό χρήμα, πού τό τοποθετεῖ στή θέση τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ὑποδουλωμένος στά ὑλικά ἀγαθά, σέ περιττά πράγματα, πού τελικά, ὅπως ὄλοι διαπιστώνουμε, διαφθείρουν τίς συνειδήσεις καί ὑποτάσσουν τόν ἄνθρωπο στά διάφορα πάθη.

Ὁ Κύριος θέλει νά μᾶς προφυλάξει ἀπό τά ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς μέριμνας. Δέν ἀφαιρεῖ τήν ἐργασία, ἀλλά τή μέριμνα. Μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ ἐργασία μας πρέπει νά βρίσκεται κάτω ἀπό τήν εὐλογία καί τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστός θέλει νά μᾶς βοηθήσει νά καταλάβουμε σπουδαῖες ἀλήθειες τῆς υπάρξεώς μας. Ὁ Ἅγιος Εὐάγγελος λέγει χαρακτηριστικά στό λόγο του περί διακρίσεως παθῶν καί λογισμῶν: «Ὁ ἴδιος ὁ Σωτήρας στά Εὐαγγέλια λέγει· Μὴν ἀφήσετε τήν ψυχή σας νά ἀπασχοληθεῖ μέ τό τί θά φᾶτε ἢ τί θά πιεῖτε ἢ τί θά φορέσετε. Γιατί αὐτό εἶναι τῶν ἐθνικῶν καί τῶν ἀπίστων καί ἐκείνων πού δέν ἔχουν ἐμπιστοσύνη στήν πρόνοια τοῦ Κυρίου καί ἀρνοῦνται τό Δημιουργό. Καί εἶναι

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. 5' 22-33)

Φροντίδα για την ψυχή

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται. Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίους δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσηθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλείον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος, τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες, τί φάγωμεν; ἢ τί πίωμεν; ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι ζητεῖτε τούτων ἀπάντων. **Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.**

τελείως ξένο γιὰ Χριστιανούς, ἀφοῦ πιστεύουν ὅτι καὶ τὰ σπουργίτια εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιστασία τῶν ἁγίων Ἀγγέλων. Ἀλλὰ κι αὐτό εἶναι συνήθεια τῶν δαιμόνων: μετὰ τοὺς ἀκάθαρτους ῥογισμούς νά εἰσάγουν στοῦ πνεῦμα μας καὶ τίς σκέψεις γιὰ ἀνήσυχη φροντίδα, γιὰ νά νπιγοῦμε μέσα σ' αὐτές».

Ἡ ὑποδούλωση στὰ ὑλικά ἀγαθὰ

Ὁ ἄνθρωπος μέ τὴν ἁμαρτία ἀντιστρέφει τὸν προορισμό του, αἰσθάνεται ἀποκομμένος ἀπὸ τὸ Θεό, τὴν πηγὴ τῆς ὑπάρξεώς του. Γιὰ νά ἀποφύγει τὴ φθορὰ καὶ τὸ φόβο τοῦ θανάτου ζεῖ μέ τὸ ἄγχος τῆς ἀποκτήσεως ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἔτσι κομματιάζει τὸν ἑαυτό του μέ τὴ μέριμνα καὶ τὴν ἀγωνία. Ἡ ψυχὴ πού ἀναπαύεται ἀπὸ πολὺ καιρὸ στὰ πράγματα τοῦ βίου, κάθεται ἐπάνω στὰ εἰδωλὰ πού εἶναι χωρὶς μορφή καὶ παίρνουν μορφή μέ ἀνθρώπινη τέχνη, πλέγει ὁ ἅγιος Νεῖλος ὁ Ἀσκητής. Ἀλήθεια, ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα δὲν εἶναι πράγματα χωρὶς μορφή, πού μᾶς κάνουν νά δουλεύουμε στὴ συνήθεια καὶ ὄχι στὴν ἀλήθεια; Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία ἀσκοῦσε πάντοτε κριτικὴ γιὰ τὴ συμπεριφορὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων πού δὲν βλέπουν τὸν ἄνθρωπο ὡς «εἰκόνα» Θεοῦ ἀλλὰ ὡς οικονομικὴ μονάδα, μέ μοναδικὸ κριτήριό τὴν ἐπαγγελία τῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ θανάτου. Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι οὔτε μιά ἰδεολογία πού μᾶς προμηθεύει νοητικὲς μεταφυσικὲς «πεποιθήσεις» οὔτε μιά

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος· «Τό λυχνάρι τοῦ σώματος εἶναι τό μάτι. Ἐάν τό μάτι σου εἶναι ὑγιές, ὅλον σου τό σῶμα θά εἶναι φωτεινόν. Ἐάν ὅμως τό μάτι σου ἀσθενῆ, τότε ὅλον τό σῶμά σου θά εἶναι σκοτεινόν. Ἄλλ' ἐάν τό ἐσωτερικόν σου φῶς εἶναι σκοτάδι, πόσον μεγάλο εἶναι τό σκοτάδι. Κανείς δέν μπορεῖ νά δουλεύῃ δύο κυρίους, διότι ἢ τόν ἕνα θά μισήσῃ καί τόν ἄλλον θά ἀγαπήσῃ, ἢ εἰς τόν ἕνα θά προσκολληθῆ καί τόν ἄλλον θά καταφρονήσῃ. Δέν μπορεῖτε νά δουλεύετε τόν Θεόν καί τόν μαμωνᾶν. Διά τοῦτο σᾶς λέγω, Μή μεριμνᾶτε διά τήν ζώην σας τί θά φάγετε ἢ τί θά πιῆτε, οὔτε διά τό σῶμά σας τί θά φορέσετε. Δέν ἀξίζει ἡ ζωή περισσότερον ἀπό τήν τροφήν καί τό σῶμα ἀπό τό ἔνδυμα; Κυτιάζετε τά πηνά τοῦ οὐρανοῦ, οὔτε σπεύρουσιν οὔτε θερίζουσιν οὔτε ἀποθηκεύουσιν, καί ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος τά τρέφει. Δέν ἔχετε σεῖς μεγαλύτερην ἀξίαν ἀπό αὐτά; Ποιός δέ ἀπό σᾶς, ὅσον καί ἂν φροντίσῃ, μπορεῖ νά προσθέσῃ εἰς τό ἀνάστημά του ἕνα πῆχυν; Καί γιατί μεριμνᾶτε γιά ἐνδύματα; Παρατηρήσατε τά κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν, οὔτε κοπιάζουσιν, οὔτε γνέθουσιν, ἀλλά σᾶς λέγω, ὅτι οὔτε ὁ Σολομών εἰς ὄλην του τήν δόξαν δέν ἐντύθηκε σάν ἕνα ἀπό αὐτά. Ἐάν τό χορτάρι τοῦ ἀγροῦ, πού σήμερα ὑπάρχει καί αὔριον τό ρίχνουσιν εἰς τόν φοῦρνον, ὁ Θεός τό ντύνει, τόσον ὥραϊα, πόσον περισσότερον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μή μεριμνᾶτε λοιπόν καί μή λέγετε «Τί θά φᾶμε» ἢ «τί θά πιοῦμε» ἢ «τί θά ἐνδυθοῦμε;». Διότι ὅλα αὐτά τά ἐπιδιώκουσιν οἱ ἔθνη. Γνωρίζει ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος ὅτι ἔχετε ἀνάγκην ἀπ' ὅλα αὐτά. **Ζητάτε πρώτα τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην του καί τότε ὅλα αὐτά θά σᾶς χορηγηθοῦν».**

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀνωτιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἠθική γιά τή «βεηλίωση» καί διευκόλυνση τοῦ θνητοῦ μας βίου.

Ἡ θεμελιώδης προϋπόθεση

Ὁ Κύριος δέν ἀμφισβητεῖ ὅτι ἡ τροφή καί τό ἔνδυμα εἶναι ἀπαραίτητα. Μά, θά ρωτήσετε, νά μήν ζητᾶμε τό ψωμί μας; Βεβαίως, ἀλλά νά ζητᾶμε τό ψωμί μας γιά σήμερα, ἔτσι ὥστε νά εἶμαστε ἐλεύθεροι ἀπό τά ὑλικά ἀγαθά καί ἡ ψυχή μας νά εἶναι προσηλωμένη στά πλεόν ἀναγκαῖα. Ὅλα θά μᾶς χορηγηθοῦν ἀπό τόν Κύριο, πού τονίζει ὅμως μία θεμελιώδη προϋπόθεση: «Ζητεῖτε δέ πρώτον τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ καί ταῦτα πάντα προστεθήσεται ἡμῖν». Γιατί γνωρίζει, ὅτι ἡ πλεόν οὐσιώδης ἀνάγκη τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἶναι ἡ γνώση τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἡ προτροπή τοῦ Χριστοῦ μας συνιστᾶ μία δυναμική καί ὑπεύθυνη τοποθέτηση μέσα στή ζωή· εἶναι ἡ νέα πραγματικότητα, πού ἐγκαινίασε Ἐκεῖνος μέ τή ζωή καί τό ἔργο Του καί πού ἐνεργοποιεῖ μέσα στήν Ἐκκλησίαν τό Ἅγιο Πνεῦμα. Γι' αὐτό καί μέσα στή Θεία Λειτουργία παρακαλοῦμε τό Θεό, στήν Κυριακή Προσευχή, τό «Πάτερ ἡμῶν»: «Κύριε, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου».

† Ὁ Φ. Ἀ.

20 Ιουνίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Μεθοδίου ιερομ. επίσκ. Πατάρων († 312), Νικολάου Καβάσιλα († 18' αι.).
Ύμνος: β' – Έωθινόν: Γ' – Απόστολος: Ρωμ. ε' 1-10 – Ευαγγέλιον: Μαθ. ζ' 22-33.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Ιουνίου, Δ' Ματθαίου.
Απόστολος: Ρωμ. ζ' 18-23 – Ευαγγέλιον: Μαθ. ν' 5-13.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ (τευχίδιο).
ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ (έγκόλπιο, σέ πολυτελή έκδοση).
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ. Άκολουθίες του ήμερονυκτίου, έπιτομή ακολουθιών κυριότερων κινήτων και άκινήτων έορτών, Άγία και Μεγάλη Έβδομάς, Πεντηκοστήριον και πλήρες έορτολόγιο (έκδοση πολυτελής, δεμένη).
«**ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΝΟΗΤΟΝ...**». Λόγος περί προσευχής του άγίου Νείλου του Άσκητου. (Άνάλυση του θέματος προσευχή απ' τον Άρχιμ. Εύσ. Βίτην).
ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, άγίου Γρηγορίου Νύσσης. Άνάλυση του «Πάτερ ήμών». (Είσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια: Άρχιμ. Παγκρατίου Μπρούσαλη).
Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Π. Ευδοκίμωφ, μετάφραση Μαρία Παπαζάχου - π. Δημ. Τζέρπος).
Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. Άνάλυση του «Πάτερ ήμών». Φυλλάδιο (Καθηγ. Άθαν. Δελπκωστόπουλου).

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΕΣΗ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ - ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ και ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ - ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ (Μητροπ. Πισιδίας Μεθοδίου Φούγια).
ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ από τών χρόνων τών Άποστολικών Πατέρων μέχρι τής πώσεως του Βυζαντίου (Μητροπ. Σισανίου και Σιατίστης Άντωνίου).
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ (Μητρ. Περγάμου Ίωάννου).
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΕΩΡΟΣ - Η Ρωμαίικη Ίδέα και τό όραμα τής Ευρώπης (Πρωτοπρ. Γεωργίου Μεταλληνοϋ).
ΟΙ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ και ιδιαίτερα στό θέμα έκλογής μητροπολιτών (Άόρατος και όρατός πόλεμος), (Καθηγ. Παναγ. Μπούμπη).
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΙΑΝΟΗΣΗ. Η φιλοσοφία τών Πατέρων (Καθηγ. Άθαν. Δελπκωστόπουλου).
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ (Όμοι. Καθηγ. Γεωργίου Πατρώνου).

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», έβδομαδιαίο φύλλο όρθοδόξου πίστεως και ζωής τής «Ύποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος». Ίασιού 1, 115 21 Ύθήνα. Έκδότση - Διευθυντής: Έπίσκοπος Φαναρίου Άγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ύπό τών ιερών ναών διανέμεται δωρεάν. Έκ του Ύπογραφείου τής Άποστολικής Διακονίας.

ΎΗ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' όλο τον κόσμο μέσω Ύντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>